

Дамян Дамянов

Спокойствие, пари, уют и
слава...

Спокойствие, пари, уют и слава...
Какво ли друго липсваше ми още?
Земята под нозете ми бе здрава,
безветрено – небето в моите нощи.
Живеех, трупах... Докато във мрака
усетих във гърдта си страшна яма:
Очи захлюпих, изведнъж заплаках
аз всичко имах, само тебе нямах!
Любов велика птица полудяла,
ти трябваше да дойдеш с велика сила
да възкресиш душата ми умряла
праха ѝ да сметеш от нейните крила.
Ти трябваше с дихание горещо
да я опариш цяла в тъмнината
за да усетя над камари вещи,
че съм последен просяк на земята.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8701>]